

frer, det er ikke af noget Partihensyn, at jeg udtaler det, men den Længsel, som disse Mennesker nære efter Frihed for deres Arbeidskraft, er saa stærk, at jeg troer, at Enhver især af Thingets Medlemmer vil tillægge den Betragtning en saa stor Vigtighed, som han iøvrigt efter sin bedste Overbeviisning troer at kunne tillægge den med Hensyn til dette Indstillingspunct. Bliwer der vedtagen at indfatte 1ste September, saaledes at de, der inden dette Tidspunkt forlange Afløsning, kunne blive befriede til 1ste Mai, saa er jeg overbevist om, at Loven vil blive modtagen med en langt større Grad af Kjærlighed og Tilfredshed, end om der skulde blive staaende den 24de Juni. — Der er et Par meget væsentlige Punkter i det Udkast til en Instruction for Afsløsningscommissionerne, som den høitærede Indenrigsminister har omdeelt til Medlemmerne, som jeg ønskede at udtale mig om. Jeg antager naturligtvis, at den ærede Indenrigsminister har ladet dette Udkast omdele, for at de Medlemmer, der under Behandlingen af Sagen fandt sig opfordrede til at gøre Udtalelser derover, dertil kunde faae Leilighed. Jeg skal da indskrænke mig til et Par Punkter, men hvoraf det ene især er overordentligt vigtigt. Det ene Punkt, jeg først vil nævne, er, at jeg ikke finder antydet her, at der maatte tages Hensyn af de vedkommende Commissioner til, naar de taxerede de Forpligtelser, som en ung raff Husmand kunde have til at præstere Arbejde, at Gieren ogsaa, naar denne Mand kom i en høj Alder og blev svagelig, var nødsaget til at nøies med det Arbejde, han da i denne høie Alder kunde yde, og at den da ikke alene fastsætter hans Godtgjørelse efter det Arbejde, som han nu i sin nærværende Alder kan yde, men ogsaa tager Hensyn til, at han i en senere Alder kun kan yde noget langt mindre Betydeligt. Men det væsentligste Punkt, som jeg skal gjøre opmærksom paa, er, at naar her er udtalt, at en Pligtarbejdsdag dog i Almindelighed passende kunde anslaaes $\frac{1}{4}$ lavere end en sædvanlig Arbejdsdag, saa er efter min fulde Overbeviisning, hvilket jeg troer endogsaa at kunne godtgjøre med Tal, denne Redfættelse af omtrent $\frac{1}{4}$ imod en anden Arbejdsdag meget for ringe.

En Husseier kan efter Lovgivningen ikke forlange meer end 10 Timers Pligtarbejde af sin Husmand; har han i enkelte Tilfælde i Contracten betinget sig længere Tid, saa maa han i det Høieste kun forlange 12 Timer, men hvor han ikke har betinget sig dette, maa han ikke forlange meer end 10 Timers Arbejde, medens en sædvanlig Arbejdsdag om Sommeren er 14 à 15 Arbejdstimer.

Formanden: Jeg maa tillade mig at gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at det af ham nu Anførte forekommer mig ikke ganske at henhøre til Discussionen over den foreliggende Paragraph og de til samme stillede Ændringsforslag.

J. A. Hansen: Det forekommer mig, at denne Paragraph handler om Taxation af Arbejde.

Formanden: De specielle Bemærkninger, den ærede Rigsdagsmand gif ind paa, knyttede sig, saavidt jeg forstod, til den Instruction for Formændene i Afsløsningscommissionerne, som er blevet omdeelt, men den er ikke til Forhandling nu; det er derimod alene § 4, som for Diebliffet diskuteres.

J. A. Hansen: Ja, saa maa jeg holde mig til § 4, der staaer nemlig, at Commissionen har at tage Hensyn til ved dens Taxationer, hvad Nytte den Arbejdsberettigede skønnes at kunne have af det ham tilkommende Pligtarbejde, og altsaa er det et Punkt, som maa komme hen derunder, at der maa tages Hensyn til, hvor lang Arbejdstid Vedkommende maa forlange.

Formanden: Der er ikke stillet noget hertil sigtende Forslag. Det, som her udtales, maa jo enten tjene til Forsvar for et af Ændringsforslagene eller til muligen at begrunde en Forkastelse af Paragraphen; thi andre Spørgsmaal foreligge ikke for Diebliffet. Jeg mener, at det er af saa stor Vigtighed, at faae dette Arbejde fremmet saavidt muligt, at der til enhver Tid meget maa tages i Betragtning ikke at udstrække Discussionen til Noget, der ikke ganske bestemt hører hertil.

J. A. Hansen: Ja, saa maa jeg indskrænke mig til i den Henseende at sige, at jeg troer, at jeg var kommen saavidt i mine Bemærkninger, at den ærede Indenrigsminister vil